

Bilag 6.

Finansministerens bemærkninger til bilag 4 og 5.

Begge de nævnte organisationer henstiller, at de gældende regler om nedskrivning på varepartier, der er indkøbt på bindende kontrakt, opretholdes. Såfremt dette ikke kan imødekommes, henstiller organisationerne, at den foreslåede afviklingsperiode på 2 år forlænges til mindst 5 år.

Landsforeningen for Grovvarehandlende anfører, at en meget væsentlig del af branchens omsætning sker i importerede varer (oliekager, fodermidler og gødning) med store, konjunkturbestemte prisudsving. De grovvarehandlende indkøber hovedsagelig de nævnte varer på bindende kontrakt til successiv levering. Som følge af det anførte er de pågældende udsat for en prisfaldsrisiko, der efter landsforeningens opfattelse taler for at opretholde de gældende regler om kontraktnedskrivning.

Til det anførte skal finansministeriet bemærke, at forslaget alene går ud på at afskaffe adgangen til at tage den blotte risiko for et tab i betragtning ved indkomstopgørelsen. Faktisk indtrådte tab vil derimod kunne fradrages ligesom hidtil, når tabet er konstateret. Finansministeriet mener derfor ikke, at landsforeningens begrundelse for ønsket om at bevare kontraktnedskrivningerne har tilstrækkelig vægt over for de modhensyn, der er omtalt i bemærkningerne til lovforslaget. Det samme gælder den risikobetragtning, der anføres i henvendelsen fra De danske Handelsforeningers Fællesorganisation.

Ønsket om en forlængelse af afviklingsperioden begrundes i begge henvendelserne med et hensyn til de berørte virksomheders likviditet. Den likviditetsmæssige belastning ville blive mindre følelig, såfremt indtægtsføringen af de ubeskattede reserver, der er opnået ved hjælp af kontraktnedskrivning-

gerne, kunne spredes over en længere periode end foreslået i lovforslaget.

Efter finansministeriets opfattelse tager lovforslagets afviklingsordning et rimeligt hensyn til det omtalte forhold. Det skal herved bemærkes, at den foreslåede 2-årsregel medfører, at nedskrivningsreserverne kommer til beskatning i løbet af 3 indkomstår, nemlig indkomstårene 1973, 1974 og 1975. Den sidste del af reserven skal nemlig først indtægtsføres i det indkomstår, hvor nedskrivningsadgangen ophører helt, d. v. s. i indkomståret 1975, jfr. det foreslåede § 3, stk. 2, i lovforslagets § 1, nr. 1.

Opmærksomheden henledes på, at en forlængelse af afviklingsperioden vil betyde, at det merprovenu, der omtales i bemærkningerne til lovforslaget, vil blive fordelt over flere år, således at det årlige merprovenu bliver mindre.

Såfremt ønsket om en forlængelse af afviklingsperioden ikke kan imødekommes generelt for hele erhvervslivet, ønsker Landsforeningen af Grovvarehandlende en særløsning for grovvarebranchen.

Hertil skal finansministeriet bemærke, at afgrænsningen af de tilfælde, der skulle medtages i en eventuel særregel, ville rejse særdeles vanskelige problemer, som efter ministeriets opfattelse taler afgørende imod tanken om undtagelsesregler el. lign. Hvis man ville gå ind på Landsforeningen af Grovvarehandlendes ønske, må det forudses, at en række andre brancher eller erhverv med større eller mindre ret ville hævde, at de har tilsvarende problemer, som også burde tilgodeses. Konsekvenserne heraf kunne blive særdeles vidtrækkende, og man kunne næppe undgå en grænsedragning, der med rette kunne kritiseres for vilkårlighed.